

A kérubok

A teológia tudománya a „köztes lények” között tartja számon őket, akik az embereknél hatalmasabbak, de Isten szolgálatában állnak. **3. oldal**

Hitoktatás

Közel hozhatjuk-e Istent gyermekeinkhez? Sokszor merül fel a kérdés magyar református egyházunkban is, hogy lehet-e tanítani a hitet? **3. oldal**

Vegyes házasság

Az eltérő vallású és nyelvű párok házassága különleges élethelyzet. Híd-e, vagy szakadék egy-egy vegyes házasság? **4. oldal**

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYŰLEKEZETI LAPJA • 2015. JANUÁR XXVI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

HIDAK ÉS FALAK

Teológusként negyedmagammal rádióműsört szerkesztettem. Címét, pibent agyunkkal, egy éjszaka kaptuk meg, amikor egy felsőéves kollega hevesen magyarázott egy gólyának, tanítgatván a nebulót: Együtt egymásért! A műsor szignálja valahogy így hangzott: Bontsuk le az egymást elválasztó falakat, és tégláiból építsünk hidat, lélektől lélekig. Kampánybeszédnek sem semmi! Szatmáriként azt is tudom, hogy itt, ha hidat emlegetnek, azt is csak kampány idején teszik.

No, de hogyan is állunk mi azzal a hidépítéssel? Mert elválasztófalak vannak bőven, melynek tégláiból hidat lehetne építeni. Tömbházakban egymás hegyén-bátán élünk, papírfalak választanak el, mégsem ismerjük egymást, néha teljesen közömbösek vagyunk egymás iránt. A közömbösség netovábbját nemrég éltük meg, amikor kisvárosunkban egy színésznőt megfojtottak; a gyilkosságnak, mint később kiderült, több szemtanúja is volt, de senki nem értesítette a rendőrséget. Mindenki ment tovább, mert az „ő dolga!” Hát mekkora falak ezek?!

Amikor a 2014-es esztendő a 2015-össel összekötő hídon sétálok át, és az elmúlt huszonöt évre visszatekintek – merthogy városunk legmagasabb pontja éppen a híd, onnan sok mindent látni lehet, – azon is eltűnődöm, hogy miből épült több: összekötő hídból, vagy válaszfalból? (folytatás a 2. oldalon)

HÍD LÉLEKTŐL LÉLEKIG

Az ember egyedül soha nem ember, mindig társra vágyik, hiszen emberségünk, emberi mivoltunk csupa olyan dolgokban nyilvánul meg, amit a másik ember felé cselekszünk. A teremtés történetének egyetlen tagadó mondata ez: nem jó az embernek egyedül. A magánytól mindenki menekülni akar, és minden erejét felhasználja ahhoz, hogy harcoljon ellene. Pedig a küzdelem a magányt nem űzi el, hanem megerősíti és kiteljesíti azt. A magány akkor a legerősebb, amikor harcolni próbálunk ellene. Mert aki a magány ellen harcol, magánya mellett azt is meg kell tapasztalja, hogy küzdelmében egyedül van, és nem áll mellette senki. Az ilyen néma,

pusztító magányt nem gyógyítja semmi, csak az irgalom. Sokszor vágyjuk is a magányt. Bármennyire is nem szeretünk egyedül lenni, és mindent megteszünk, hogy elkerüljük az egyedüllétet, időnként a lelkünk valahogy vágyik egyedül maradni. Ez a magány termékeny és felüdít, ilyenkor ugyanis az ember önmagával és Isten Lelkével találkozik, elrendezi magával a dolgait, és tisztábban látja saját életét. Az ilyen vágyott magány mindig meggazdagítja az embert, mert lehetősége van olyan dolgokat is meghallani, amit zajban nem lehet. A magány megtanít becsülni a másik embert. Ne hagyd magányban a másikat, Urunk mindig küld valakihez!

HIDAK ÉS FALAK

(folytatás az 1. oldalról)

Mert hogy rég nincs már az a sokat átkozott kommunizmus, de rabságunk megmaradt, csak kényelmesebb ruhába öltözött. Beleordítom a Szamosba, még ha bolondnak is néznek: mit kezdünk mint egyház a szabadságunkkal?! A magukat reformátusoknak valló emberek lassan feléhez annyira sincs már közünk, hogy meg sem jelennek az év végi jelentésekben? A maradék másik félnek is egy része csak azért került kapcsolatba az egyházzal, mert éppen temetett, keresztelt vagy esküvőt tartott? Nem püfögni akarok, mert ez egy állapot, amin javítani kell és lehet, mégpedig úgy, hogy nem a falakon belül ácsorgunk, hanem elindulunk kifele hidakat építeni. A jöjjetek ide-ből, végre menjünk el-t értsünk Jézus missziói parancsából, és minden rendben lesz. Hiszem...

Ezen a hídon sétálgatva az is eszembe jut, hogy bizony volna egynehány dolog, amit jó volna befelezni. Mit befelezni? Felégetni!

Egy kisfiút a második világháború idején haláltáborba akartak hurcolni. Az anyja az állomáson egy nagy cipőt adott neki, mondván, az sokáig elég lesz. Am a kisfiú érezte, hogy nem lesz neki jó, ami következik, ezért lassan áttemelte a feje fölé, majd lecsúsztatta a válláról a cipővel teli tarisznyát, és rohanni kezdett, át a kerítésen és a vagonokon. Megmenekült a lágertől, majd évtizedekkel később lelkigondozójának ezt mondta: „Életem legnehezebb döntése volt ez, mert azzal szemben kellett döntenem, amit otthonról hoztam. Olyasmint kellett letennem, amit otthonról kaptam, de akadályozta volna az életem.” Nekünk mit kellene átcsúsztatni a fejünk felett, és leereszteni, magunk mögött hagyni? Gyerekkori sérelmeket? Szavakat, amiket homokba kellett volna írni, ehelyett szívünk hústáblájába véstünk bele?

Érdekes, hogy a hidépítésre és a hídfelegetésre is ugyanaz tanít bennünket. A legnagyobb hídépítőnk a mi megváltó Urunk, Jézus Krisztus, aki összeköttetést teremtett menny és föld, Isten és az ellene fellázadt ember között. Ő maga lett a híd, az Ő keresztje, amelyiken feláldozta magát. És éppen Ő ad erőt arra, hogy bűneink, sértődéseink, macacságunk koloncát hagyjuk a part másik oldalán, és soha vissza ne nézzünk rá! És akkor tőle tanulva két karunk lesz a híd, és szavunk olyan, ami hidat épít lélektől lélekig.

RÁCZ ERVIN

HÁLÁS SZÍVVEL

„Örvendez az én szívem az Úrban, Felmagasztaltatott az én szarvam az Úrban. Az én szám felnyílt ellenségeim ellen, Mert szabadításodnak örvendezek én!” (1Sám 2,1)

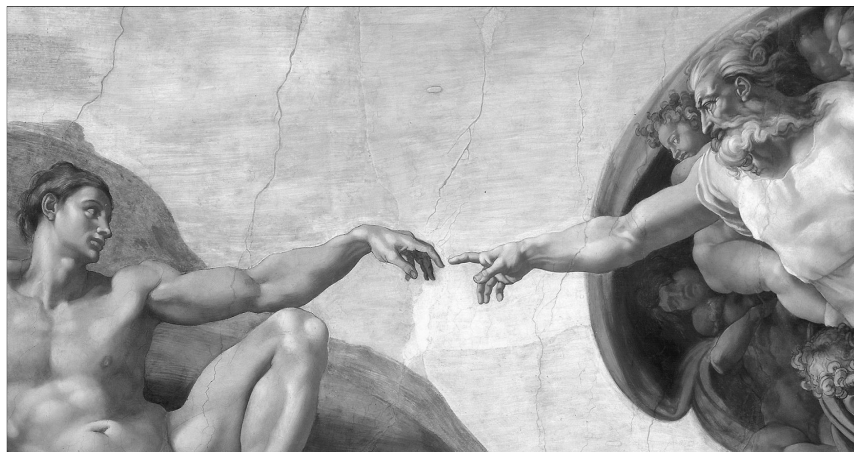
A zsolnárokhoz hasonló hálaének fogalmazódik meg annak az asszonynak a hangján, aki kért valamit Istentől, és Ő megadta neki. A hálás szívű ember úgy érzi, tartozik Istennek a köszönet-imádsággal.

Vajon az újesztendő hajnalán a mi életünk milyen választ fogalmaz meg Istenünk felé. Mi is hálásak és köszönetet mondó szívűek vagyunk, zengedezünk a zsolnárokat, mert felismertük Istenben életünk megtartóját és gondviselőjét. Vagy talán az elégedetlenség szólal meg szívünkben, mert lehetett volna még szebb, még jobb, még gazdagabb a napokban

lezárt óesztendő. Talán életünket a passzív magatartás határozza meg. Nem érdekel, mit adott Isten, és az sem, hogy én mit adjak cserébe Ő neki.

Talán a hiba abban van, hogy az emberek nagyon szeretnek kapni, adni már kevésbé. Az újesztendő számunkra elhozhatja a tanulás lehetőségét: tanuljunk meg adni! Anna nemcsak imádságát, azt a pár csendes meghitt percet adja oda Istennek, hanem gyermekét is, mert a gyermek Sámuel Istennek lett szentelve. A leggyönyörűsebb példát az önzetlen adakozásról mégis Istentől tanulhattuk meg az elmúlt karácsony ünnepén is: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki, hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

KISS JÓZSEF

HÍDEMBERNEK LENNI

„Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.” (2Kor 5,18)

Ez az Ige rávilágít arra, hogy nem a haragvó Istent kellett megbékíteni, hanem Ő békéltetett meg, azaz Ő maga készítette el az Őt megtagadó világ számára a békességhez vezető utat. Megbékéltető cselekedetéhez, amely a tőle elválasztó bűnt kiiktatta, hozzátartozik a békéltetés ígéje is, amely Isten békességére hív. Ahogyan Isten Krisztusban a megbékéltetés munkáját teljességre vitte, úgy hív a teljességre vitt megbékélés elfogadására az evangéliumi üzenet által. Isten tehát az, aki a békéltetés szolgálatát elsősorban elvégezte.

Az Ige második részében azonban felénk fordul Krisztusunk, és reánk is bizza a békéltetés szolgálatát. Jézus a hegyi beszédében mondja a következőt: „Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak nevezetnek.” (Mt 5,9) Nyersebb fordításban így hangzik: boldogok a „békecsinálók”. Nem egyszerű

feladattal bíz meg tehát Isten bennünket, akik mindennapi találkozásunk alkalmával a „Békesség Istentől” köszönetformával üdvözöljük egymást. Ezt a szolgálatot csak Isten Szentlelkével és Krisztus nevében lehetséges elvégezni.

A szomszédos országban dúló fegyveres harcok, a rokonságban, esetleg a családban felmerülő kisebb „háborúk” békekövetei kell legyenek. Feladatunk az, hogy az embereket Istenhez és egymáshoz vezessük. Hídépítővé akar tenni Krisztus téged, aki az emberek és Isten, ember és ember közötti szakadék fölött hídként állsz, aki lelki falakat bontasz le szolgálatoddal és imádságoddal. Ebben Krisztus adott számunkra példát, aki ember és Isten között a legnagyobb pontifex (hídverő, hídépítő).

Béketeremtő, vagy indulatosan háborúskodó, hídépítő, vagy szakadékot ásó akarsz lenni?

Legyen feleletünk énekeskönyvünk 330. éneke: „Adj békességet, Úr Isten, / A mi időnkben a földön”.

KIRÁLY LAJOS

A KÉRUBOK, A TÁVOLSÁG ŐRZŐI

A bűnös ember legnagyobb büntetése szembe-sülni azzal, hogy amit elkövetett, az megmásíthatatlan marad örökre. A legnagyobb büntetés pedig az Istentől való eltávolodás volt.

Ádám és Éva bűnesete alapján változtatta meg az Isten és ember közötti kapcsolatot. Szándékos engedetlenségük és szembeszegülésük következtében megismerik a szegényérzetet, a féltékenységet, a hatalmaskodást, a halálal való szembesülést illetve a fájdalmas szüléssel és a verejtékes munkával szerzett gyümölcs feletti keserű öröm érzését.

Legnagyobb büntetésük mégis az volt, hogy az Istennel való közvetlen kapcsolat (az ember egy térben lehet az Édenkertben sétáló Istennel – 1Móz 3,8) visszafordíthatatlanul megbomlik! Isten tettükért kiűzi őket a Paradicsomból, nehogy az ember kinyújtsa kezét, és szakítson az élet fájáról is (1Móz 3,22). Isten ettől kezdve másképp gondoskodik az emberről: ruhát készít számára. A legborzasztóbb mégis az, hogy az elkövetett bűn visszavonhatatlan, mert Isten „odaállította az Éden kertje elé a

kérubokat és a villogó lángpallost, hogy őrizték az élet fájához vezető utat” (1Móz 3,24).

De kik is ezek a kérubok? A teológia tudománya a „köztes lények” között tartja számon őket, akik az embereknél hatalmasabbak (elriasztják a Paradicsomba visszavágyó embert), de Isten szolgálatában állnak. Közéjük tartoznak még az angyalok (Isten követői) és a szeráfok (szárnyas tüzlények – Ézs 6,2) is.

A kérubokról Ezékiel próféta elhívásának látomásából tudunk meg a legtöbbet. A próféta leírása szerint a kérubok Isten trónjának hordozói és egyben őrzői is. Ezékiel négyarcú élőlényekként mutatja be őket (ember, oroszlán, bika és sas arccal rendelkeznek), négy szárnyuk és bika lábuk van, telis-tele szemekkel, jelezve, hogy semmi sem kerülheti el figyelmüket.

A négy arc egyes magyarázatok szerint az egész teremett világot jelképezi: az ember mellett tehát az oroszlán a vadon élő állatokat, a bika a szelídítetteket, míg a sas a madarakat testesíti meg. Érdekes, hogy a négy evangélista óegyházi ábrázolása ugyancsak ezeket a jelképeket használja.

A Szentírásban arról is olvassuk, hogy a frigyláda fedelét is két kérub díszíti (2Móz 25,22), Salamon pedig a felépített templom legfelső részében, a szentek szentjében (ahol a frigyládat is őrizték) két, 4 méter magas kérubszobrot állítat fel, illetve a templom falait és ajtóit is ezekkel a mennyei lényekkel díszítik (1Kir 6).

Isten közvetlen őrzői tehát egyfelől elzárták az ember Édenkertbe visszavezető útját, de egyszersmind a választott nép Isten oltalmazó jelenléte utáni vágyát is kifejezték. Hitük szerint ahol a kérubok megjelennek, ott jelen van Isten is.

TOKÁR SÁNDOR

KAPCSOLAT ISTENNEL

A transzcendenssel (természetfölöttivel) való kapcsolattartás mindig foglalkoztatta az embert. A legrégebbi időktől fogva állandóan jelen volt az ember életében a kérdés, hogy miképpen tudja segítségül hívni az Úr nevét.

A pogány vallásokban ezt a szerepet a mágusok töltötték be, hiszen csillagjósokként vagy álomfejtőkként olyan titkok ismerői voltak, amelyek meghaladták az átlagos ember ismeretét. Ilyen mágusok tisztelték Jézust is születésekor, akiket „napkeleti bölcekként” ismerünk.

Az Ószövetségben az áldozatot bemutató pap töltötte be ezt a kapcsolattartó szerepet (a görög mágia szó az óiráni magá szóból származik, jelentése: áldozat vagy áldozás). Áron csak aranysengettyűvel szegélyezett kékbíbor palástban léphetett a szentélybe az áldozatbemutatás alkalmával, hogy „meg ne haljon”, ami egyértelműen kifejezte: az Istennel való kapcsolatba lépés rendkívüli, természetfeletti esemény, amire az ember önmagától alkalmatlan.

A reformáció előtt az egyházban elfogadott volt az ún. fehér (segítő) mágia, melynek maradványa például az a római katolikus szokás, miszerint év elején védelem céljából a napkeleti bölcsek (Gáspár, Menyhért, Boldizsár) neveinek kezdőbetűit írják az ajtó fölé.

Református eleink elvetették ezen „mágikus” szokásokat, az egyetemes papság elvét vallva pedig ki is mondták, hogy Jézus Krisztusban mindenki szabadon mehet Isten elé. Ennek ellenére a transzcendenssel való mélyes kapcsolattartás mégis megmaradt a református lelkipásztori szolgálatban, hiszen a legtöbb betegágyon fekvő hívő ember hisz abban, hogy a lelkipásztor érette és vele mondott imája hatásosabb.

Az Istennel való kapcsolattartás rendkívüli esemény, történjen akár áldozaton, akár imádságon keresztül. Nem dogmatikai kérdés, még csak nem is babonáság vagy mágia kérdése: a hívő ember azon féelmes és szentséget óhajító vágya, hogy élete Urával találkozzon!

TEOLOGUS

HITOKTATÁS

Hogyan hozzuk közel Istent gyermekeinkhez? Egyre többször merül fel a kérdés magyar református egyházunkban is, hogy lehet-e tanítani a hitet?

Oktatási szakemberek igyekeznek a hitoktatás szakszava helyett más, pontosabb kifejezésként a „hit továbbadását” használni. Szemléletük szerint ugyanis a hit „ránk ragad”, nem oktatható.

A család biztonságot adó szerepe mellett a gyerek lelki és erkölcsi fejlődésének első helye. Itt ragadnak ránk azok az értékek, amelyeket élményekkel egybekötve tapasztalunk. Persze ez nem mindig zökkenőmentes, hiszen a túlterhelt szülőknek (és újabban a túlterhelt gyerekeknek) nem jut elég idejük vagy figyelmük a gyermeki lélek számára.

A Biblia több fontos dolgot tanít a gyermekekkel kapcsolatban. A gyermek sérülékeny, ezért fokozott védelemre van szüksége. A jövevények és özvegyek mellett az árvákra Isten különösképpen is figyelt (5Móz 10,17-18). A gyermekre Isten ajándékként tekintett (pl. Sára – 1Móz 21,6-7, vagy Keresztelő János szülei – Lk 1,14). Persze a Szentírásnak nincsenek illúziói velük szemben sem: a gyermek is bűnös, ezért erkölcsi irányításra, tanításra szorul (Péld 22,6; Ef 6,4). Mindezzel együtt lehetnek a hit példái a felnőttek számára: Jézus egyenesen arra inti a felnőtteket, hogy aki nem gyermeki hittel közeledik hozzá, az nem juthat be Isten országába (Mt 19,14).

Fontos tehát a gyermekekre figyelni nemcsak tanítás, de tanulás okán is! Gondolataink, látásmódjuk, őszinte hitük gazdagodás minden szülő számára!

Ebben nyújt segítséget minden nevelő számára az ún. holisztikus oktatási módszer, mely szerint a gyermek egész személyiségét, közösségi és világban elfoglalt szerepét szem előtt kell tartani. Az ismeretszerzés mellett ugyanis elengedhetetlen a cselekvés tanulása (problémamegoldó készség fejlesztése), a közösségi hely megtalálása (csapatmunka), de maga az élet tanulása is (kritikus gondolkodásmód kialakítása), hogy a gyermekek felelős döntéseket hozhassanak.

Mennyire egybecseng ez az „újonnan felfedezett” megközelítési mód a keresztény ember egyén- és családszemléletével! A hit átadása valóban szemlélet-átadás, amivel Istenre hagyatkozó, tevékeny és felelős tagjai lehetünk életközösségeinknek! Ezt adjuk tovább! (Szabóné Mátrai Marianna: A hit továbbadása című tanulmánya nyomán)

A VISKÓ

Egy nyolc éve – magyar nyelven is – megjelent könyvet szeretnék ismét elővenni és a családoknak is jó szívvel ajánlani, melynek címe: A viskó (The Shack), avagy „Ahol a tragédia megütözik az örök-kévalósággal”. Ez egy keresztyén regény, melyet a kanadai William Paul Young írt, s 2007-ben adott ki. Az Isten és az ember kapcsolatáról szóló regény megjelenése óta több mint tízmillió példányban fogyott el, mert akik „A viskó című könyvet elolvasták, azok mentek és vettek tiszteletet, harmincat, ötvenet, és osztották szét a rokonaik, barátaik között” – ahogy egy irodalmi ismertető megállapította.

Három év alatt közel negyven nyelvre fordították le, értekezések, prédikációk születtek mellette és egy pár ellene is. Egyesek rajonganak William Paul Young művéért, mások tévnytársnak, eretnek-ségnek bélyegzik. A megosztottság oka az, hogy a könyv kétségtelenül nagyon eredeti módon, a dogmatikus formavilágot és teológiai rendszert teljességgel nélkülözve közelíti meg az Istennel való találkozás kérdését. Nem a szószerző, hanem a kimerítő világban vándorló kereső, kiábrándult ember nyelvén és szemzőgéből írja le ennek az Isten-ember találkozásnak a történetét.

A könyv maga fikció, tehát nem megtörtént eseményt ír le, ugyanakkor emberek százmillióinak lelkében kavargó nagyon is valóságos viharokat és Isten-élményeket dolgoz fel egy egyszerűségben is megkapó történetben. És éppen ez a könyv sikerének az oka: nem prédikál, hanem sokkal inkább tanít, mindenek előtt kérdezni, aztán pedig gyönyörködve csodálni.

A könyv hátsó borítóján olvashatjuk a kiadó szelíd figyelmeztetését: „Vigyázat, regény! Nem teológiai értekezés! Valóság és fantázia. Kijelentés és keresés. Egy kétségbeesett, kételyekkel teli ember keresése. Nem Szentírás! Egy megrázóan izgalmas »mese«!”

Végül legyen itt egy, az Isten szájába adott idézet a regényből:

„Az, hogy én hihetetlenül jó dolgokat tudok kihozni a kimondhatatlan tragédiákból, nem azt jelenti, hogy én rendezem meg a tragédiákat. Soha, de soha nem feltételezsd azt, hogy azért, mert én felhasználok valamit, az azt is jelenti, hogy én idéztem elő azt, se azt, hogy szükségem van rá céljaim eléréséhez. Ez csak velem kapcsolatos hamis elképzelésekbe fog belerántani. A kegyelem nem függ a szenvedés létezésétől, de ahol szenvedés van, ott meg fogod találni a kegyelem sokszínű megnyilvánulását.”

VIATOR

VEGYES HÁZASSÁG ÉS KÉTNYELVŰSÉG

Márai Sándor írja naplójában 1944-ben, Paul Valéryt idézve, hogy Leonardo da Vinci olyan ember volt, aki „egy hídra gondolt, ha szakadékot látott”. Márai hozzáteszi: „de én olyan korban éltem, amikor a zseni egy híd láttán rögtön a szakadék megvalósításán kezdett tünődni. A mi korunk zsenije feltalálta a szakadékot”.

Az eltérő vallású és még inkább az eltérő nyelvű párok házassága különleges élethelyzet. Érdekes kérdés, hogy híd-e, vagy szakadék egy-egy vegyes házasság, illetve az, ha „két anyanyelvű” a gyerek?

Mindenki sokat tudna beszélni erről a témáról... Mindenesetre logikusnak hangzik a megállapítás, hogy „a gyermeknek csak egy anyja van, ebből kifolyólag csak egy lehet az anyanyelve is”. A modern elméletek és tapasztalatok viszont egyre inkább alátámasztják, hogy míg a vegyes házasságban különös problémák jöhetnek elő, a gyerekek „kétnyelvűsége”

hosszú távon inkább előny, mint hátrány. A kétnyelvű családokban élő gyerekek nyelvtanulás szempontjából kifejezetten előnnyel indulnak – véli, többek között, Vekerdy Tamás pszichológus is. Továbbá igaz lehet az is, hogy a nyelvek használatán, ismeretén túl a kétnyelvű családban felnövő gyerek nyitottabb lesz a világra. Több szempontból is érzékeli a világot.

A kétnyelvűség előnyeiről maguk a kétnyelvűek is pozitívan számolnak be. Például személyes kapcsolatépítés terén is nagyobbak a lehetőségeik, jobb a tapasztalataik. Mind emellett a neveléstudományi szakember is arról beszél, hogy nem csak egy anyanyelvünk lehet. Hiszen a csecsemő valamennyi nyelv minden beszédhangját megtudja különböztetni, és a beszédfejlődés bizonyos szintjén minden nyelv minden hangját ki tudja ejteni. Csak aztán már arra koncentrálni, amit többet hall. Ha többet hall, minden „torzulás” nélkül, akkor többet is mond... A kétnyelvű gyerekeket fenyegető különleges veszély ugyanakkor a gyökértelenség, a mindenhova, de igazán sehova nem tartozás. Erre a szülők mellett a lelkipásztoroknak, vallástanáraknak és pedagógusoknak is külön figyelnie kell!

A (kétnyelvű) vegyes házasság lehet hatalmas, egy idő után már áthidalhatatlannak tűnő szakadék a felek között, mely egyre csak nő, de a helyesen, Isten színe előtt álló vegyes házasság híd, mely sok jóval kötheti össze a benne lévő családtagokat.

SZABÓ JÚLIA

ÁTHIDALÓ FEJLŐDÉS

A legtöbb ember számára életének legfontosabb területe a család. Felnőtt korunkban is a család jelenti személyiségünk kibontakozásának legszelebb körü terepét.

Isten teremtett rendjében az ember lelki-szellemi kibontakozásának egyik természetes mozgatója, motorja: a párkapcsolat. A bensőséges párkapcsolat az emberi másság megtapasztalásának, elfogadásának és kezelni tudásának legmélyebb formája, ugyanakkor legelső istentiszteleti helye és alkalma is! Ez igazi életfeladat, vagy inkább kihívás: „Fél a szív a szerelemtől, mintha halált hozna rá, mert megöli a sötét zsarnokot, az ént” – írja Émile Ajar Előtem az élet című regényében.

A házasságot sok esetben megkérdőjelezzik, idejétmúltnak tartják, hiszen ezeknek ma már több mint fele felbomlik. Mondhatjuk, hogy az „önimádat társadalmában” az ember egyre nehezebben szánja rá magát a közösségi életre, a másikra való odafigyelésre.

Az emberi együttélésnek a történelem során kialakult sokféle típusa között a tartós, életre szóló családi kapcsolatforma az ideális alakja. Az emberiség a sokféle próbálkozás ellenére még nem talált ki jobb általános megol-

dást annál, mint amit Isten alkotott meg az ember számára. Minden próbálkozás valami mással súlyos sérüléseket okoz az embernek. Ezért jobb ehhez tudatosan ragaszkodnunk. A házasság ereje nem abban áll, hogy: „reméljük, jó lesz, és mindent megoldunk együtt”, hanem, hogy mindezt elhatározzuk és Istentől elkérjük!

Sok házasságban egy idő után bekövetkezik egy bizonyos fokú elhidegülés. Mert a kapcsolatba egyre inkább bevonódnak az „árnyék-személyiség-részek” is. A teljes megismerés gyakran járhat kiábrándulással is. És itt van az a pont, amikor sok házasság nem bírja tovább. De ha a személyiségünk fejlődésének és önértékelésünk e próbáin túljutunk, mélyebb, erősebb lesz a kapcsolatunk.

A valódi megoldás nem a minél kevesebb sérüléssel való menekülés, egymás folyamatos becsapása, hanem a folyamat megértése, és az ebből eredő fejlődés. Vagyis előrehaladás a részletesebb önismeretben, a másik megismerésében és szeretésében, mindezt Isten Lelkének színe előtt. A szerelem kitűnő energiákat tud adni mindezek megvalósításához. Ebből következik, hogy a jó házasság fő kritériuma nem egyszerűen csak a boldogság, hanem hogy képesek-e benne fejlődni a személyiségek.

G. LEVENTE

KÖZÉPKORI TEMPLOMOK ÚTJA

A Királyhágómelléki Református Egyházkerületet képviselő népes küldöttség vett részt azon a hálaadó istentiszteleten és zárókonferencián, melyet Vámosorosziban, Gacsályban valamint Csengeren rendeztek a „Középkori Templomok Útjának Turisztikai Célú Attrakciófejlesztése” elnevezésű program keretein belül.

A program az említett hálaadó istentisztelettel és zárókonferenciával egy rendkívül fontos mérföldkövhez érkezett. Az ünnepi alkalom a magyarországi Vámosorosziban kezdődött. Itt az igehirdetés rendjén dr. Bölskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke elmondta, a templomok „beszélnek” határon innen és határon túl egyaránt. Elmondják magukról és a hozzájuk tartozó közösségről az általános jellemzők mellett a helyi jellegzetességeket is. Egy templom sem tökéletes, mert csak az Isten tökéletes, és a tökéletes, mindenütt jelenlévő Isten nem lakik kézzel csinált épületekben. A templomban közelebb hív magához minket az Isten, sőt, itt „egymás mellé ültet minket az Isten”.

Az ünnepi köszöntők rendjén Csúry István, királyhágómelléki püspök elmondta, hogy a projekt tekintetében „Isten által sikerre ítélt emberek” vagyunk. A felújított templomok a jövőnkéről fognak szólni. Arról beszélnek, hogy számolni kell velünk, mert vagyunk, Isten hűségesen gondoskodó szeretetében vagyunk! Mi

sem lehet kézzelfoghatóbb bizonyíték erre, mint az, hogy a rombolások idején is egy közösség össze tudott fogni, és tud(ott) építeni.

A Magyarország-Románia Határon Átnyúló Együttműködési Program 2007-2013 támogatásával több szatmári és partiumi templom műemléki helyreállítása és látogatóbarát fejlesztése valósult meg az elmúlt két évben. A Középkori Templomok Útja – mint tematikus útvonal – öt évvel ezelőtt indult el azzal a céllal, hogy a Kárpát-medencében egyedülálló vallási és kulturális örökséggel ismertesse meg az érdeklődőket. Azzal a középkori egyházi örökséggel, amely a valaha egy történeti régiót alkotó Felső-Tisza-vidék, Kárpátalja és Partium északi részén található. Templomokkal, emlékhelyekkel, a magyar irodalom szellemóriáisaival és meghatározó irodalmi alkotásokkal.

GHITEA-SZABÓ JÚLIA-ZSUZSANNA

ORGONAHANGVERSENYEN VOLTUNK

Budapesten, a Művészetek Palotájában hallgathatta meg a Nagybánya-óvárosi református gyülekezet lelkes csoportja Varnus Xavér orgonastjét. Feledhetetlen kulturális élménnyel gazdagította lelki épülésünket Bak Enikő lelkipásztorunk.

Tiszteletes asszonyunk jutalomnak szánta ezt az utat azok számára, akik a nyári, szamosardói gyermektábor előkészítésében és kivitelezésében segítettek, illetve azoknak a fiataloknak, akik a zenét szolgáltatták, vagy mesemondók voltak. A takarékos gazdálkodás biztosította az úthoz a szükséges anyagi fedezetet.

Fohással indultunk, majd dicséreteket és népdalokat énekeltünk, de legfőbbként sokat beszélgettünk, jó alkalom erre a hosszú út.

A Művészetek Palotája Budapest és Magyarország vezető kulturális intézménye, összetett rendeltetésű épületegyüttes. A Duna-

part részeként megszülető Milleneumi városközpontban áll, amely az Unesco Világörökség listáján szerepel. Az épület szívében van a gótikus katedrálisokat idéző Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem, melyet a világ első 5 legjobb akusztikájú terme között tartanak számon. Befogadóképessége 1525 fő, és itt van az orgonák orgonája, a most első ízben Varnus Xavér által megszólaltatott 92 regiszteres, 5 manuális páratlan hangszer.

A hangverseny rendhagyó volt, nem egy frakkos művész hajlongott a pódiumon némán, esetleg mosolyogva, a közönség meg a műsorfüzetet követte, hanem meglepő közvetlenséggel szólt hozzánk a művész, köszöntött bennünket, majd finom intellektuális humorral mesélt azokról a művekről, melyeket bemutatni szándékozott, szerzőikről, keletkezésük körülményeiről. Mondhatni meglepetés volt az est, ott és akkor tudtuk meg, hogy mit fogunk hallani.

Istennek hálát adunk ezért a szép és tartalmas útért, Tiszteletes asszonyunknak pedig hálás szívvel köszönjük, hogy hozzásegített ahhoz, hogy egy ilyen magas művészi élmény közvetlen részesei lehettünk. Isten áldását kérjük munkájára, mellyel a közösséget igyekszik összetartani, a fiatalokat bevonni, lelki és szellemi életünket gazdagítani.

DR. HIDEKUTI ERZSÉBET PRESBITER

VERSBEN MONDTÁK EL

Másodjára került sor a Krüzselyi Erzsébet Szavalóversenyre a Szatmárhegyi Református Egyházközség gyülekezeti házában. A szomorú sorsú költőné istenes verseit Mikola, Óvári, Lázári, Szárazberek, Erdőd, Szatmárhegy református gyülekezetének szavalói adták át.

A zsűri tagjai: dr. Egyed Emese irodalomtörténész, tanár, költő; Muzsnay Árpád, az EMKE alelnöke; Gál Gyöngyi magyar szakos tanár, szaktanfelügyelő; Elek Anikó főszerkesztő, újságíró; Hankovszki Éva hitoktató, akik méltatták a költőné műveit, értékelték az eseményt, és elfogulatlanul ítélték a szavaltatott fölött. Az I-IV., V-VIII., IX-XII. korcsoport szavalói két körben, kötelező majd választott verssel készültek.

Az esemény Kovács Ferenc nyugalmazott lelkipásztor igehirdetésével kezdődött, majd a helybeli lelkész, Kovács József üdvözölte a jelenlévőket. Megköszönte a felkészítők önzetlen munkáját, akik missziót végeznek a hit, a művelődés és hazaszeretet terén. A megnyitás és a köszöntések után következett a színvonalas és izgalmas vetélkedő.

Ezúton szeretettel megköszönjük mindazok segítségét, akik hozzájárultak a családi hangulatú esemény megszervezéséhez és lebonyolításához: a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Ifjúsági Szövetségének és a Szatmári Református Egyházmegye Tanácsának támogatását, valamint a költőné nevét viselő nőszövetség tagjainak egész napos segítségét és mindenféle adományát, Klincse Zsuzsa és Huszti Jolán magánvállalkozó hozzájárulását.

KOVÁCS JÓZSEF

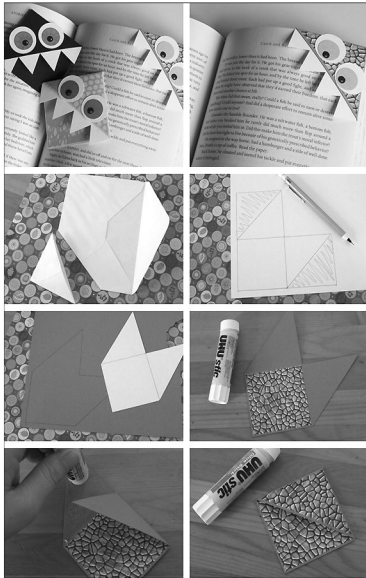

KÉZIMUNKA

KÖNYVJELZŐ

Télen szívesen ülünk bent a meleg szobában. Olvassunk sokat! Az olvasáshoz készítsünk könyvjelző-szörnyecskéket. Két megoldás is kínálkozik a könyvmoly-szörnyecske elkészítésére.

1. A legegyszerűbb: egy boríték sarkát lenyisszantani, ezt pedig kedvetek szerint dekorálhatjátok. Ha ennél tartósabb és látványosabb megoldásra vágytok, akkor jöhet a második lehetőség, a hajtogatós módszer.

2. A képsort követve egyszerűen elkészíthető, készítek egy sablont, majd az alapján valami szép, mutatós papírból (pl. scrapbook-papír) vágjátok ki a formát. Díszíthetitek még valamilyen különleges dombornyomott papírral is.

ANNÁCSKA TÖRTÉNETEI – AZ ÚJÉVI FOGADALOM

Annácska reggele rosszkedvűen indult. Véget ért a vakáció, és ismét korán kellett kelnie. Nem készített elő semmit, a karácsonyi játékok összekeveredtek a ruhákkal, és szét kellett válogatni őket. Anyu már háromszor szólta, de Annácska még mindig nem volt készen.

– Anyu, januárban milyen ünnep van? – kérdezte Annácska.

– Januárban nincs semmilyen ünnep – felelt anyu a konyhából.

– De kár – sóhajtozott Annácska –, akkor most nem kapok több ajándékot!

– Annácska, még azt sem tudod rendbe tartani, amid van! – szólta morcosan anyu.

Annácska szétnézett a szobában. Rengeteg játék feküdt a földön, amelyeket mind mikuláskor és karácsonykor kapott. Igaz, ha jól megnézzük őket, van már közte néhány sérült darab, amelyet futás közben eltaposott, de akkor is... jó lenne egy januári ünnep is.

Az iskolába érkeve tapasztalta, hogy mások is álmosak, nem csak ő, és a tanító néni türelemmel hallgatta végig az ünnepi beszámolókat az ajándékokról. Mindenki felsorolta, mit kapott, és azzal mit lehet játszani, és hogy mennyire kell vigyázni rájuk. Annácska látta maga előtt az otthoni csatateret, amint a játékok szanaszét, megsérülve hevernek.

Mikor rákerült a sor, ő is elmesélte, miket kapott. A tanító néni csodálkozva csapta össze a kezét:

– Annácska, ez elég lett volna az egész osztály számára! Nagyon vigyázz rájuk, mert messze van a következő karácsony!

Igen ám, csakhogy a figyelmeztetés már elkésett.

Óra végén megkérdezte a tanító nénit:

– Tanító néni, januárban nincs semmi ünnep?

– Hát, ünnep éppen nincs, de...

– De, mi? – szakították félbe a gyerekek.

Januárban sokan újévi fogadalmat tesznek. A felnőttek elhatározzák, hogy valamit, amit eddig rosszul csináltak, ahhoz másképpen fognak hozzá.

Annácskának tetszett az ötlet, csak nem tudta, hogy neki mit is kell megfogadnia. Valahogy nem jutott eszébe semmi. Hazaérve megkérdezte anyut:

– Anyu, te mit fogadtál meg ebben az évben?

– Azt, hogy sportolni fogok délutánonként. És egészségesen élek.

Annácskának nem tetszett az ötlet. Ez felnőttek bement a szobájába, és átesett a távirányítós kisautón. Anyu a nagy sírásra befutott a szobába, és mosolyogva nézte a játékok közé gubancolódott Annácskát.

– Nem gondolod, hogy meg kellene fogadnod, hogy idén rendben tartod a dolgaidat?

TÓTOS BEÁTA

ÚJÉVI ÉDES SÜTI

Süssünk valamit!

Minden bizonnyal az ünnepek alatt jóllaktatok finomabbnál finomabb süteményekkel, ezért most egy különleges süteményt fogunk sütni! Sok idő kell hozzá, egy egész évig fog készülni, de az eredmény varázslatos lesz.

RECEPT AZ ÚJESZTENDŐRE

Veszünk 12 hónapot,
Megtisztítjuk minden helytelen nézettől,
Szeretetlenségtől, önzéstől.
Minden hónapot szétvágunk 30-31 részre.

Ezután minden napot úgy formálunk,
Hogy veszünk egy rész munkát,
Egy rész jókedvet és humort.
Hozzáadunk három púpozott kanál optimizmust,
Egy adag bizalmat,
Egy teáskanál összeférhetőséget,
Egy mákszem türelmet,
Egy csepp tapintatot.
Az egészet bevonjuk szeretettel,
Földíszítjük a figyelem csokrával.
Kedves mosollyal,
Illatos, szívélyes szóval szervírozzuk.

JÓ ÉTVÁGYAT!

TÖMEGES EGYHÁZELHAGYÁS FINNORSZÁGBAN

Több tízezer finn lépett ki november-december folyamán az evangélikus egyházból az egyenműek közötti házassággal kapcsolatos állásfoglalások miatt az egyházból való kiválásokat nyilvánartartó internetes oldal szerint.

A finn parlament november végén jóváhagyta azt a kezdeményezést, amely engedélyezi az egyenműek házasságát. Az indítványt támogatta Kari Mäkinen finn lutheránus egyházi vezető is. Az egyház nyílt támogatása váltotta ki sok ezer finn kiválását a Finn Evangélikus Egyházból.

Az érsek kijelentette: „szívből örül” a szavazás eredményének. A kijelentés azonban csalódást okozott az egyház legkonzervatívabb tagjai körében. Már a bejelentést követő első héten több mint 13 ezer ember lépett ki az egyházból az erre a célra fenntartott eroakir-kosta.fi internetes oldalon keresztül. Csak egyetlen vasárnap több mint 5200 ember hagyta el az egyházat – számol be az mti.

„Az érsek az egyházon belüli liberálisoknak szánta az üzenetét, de az az egyház ellen fordult” – fejtette ki Petri Karisma, az oldalt létrehozó Szabadgondolkodók Ligájának elnöke közleményében.

Ugyanakkor az evangélikus egyház egy másik magas rangú vezetője kijelentette, hogy a parlamenti döntés nem változtatta meg a

A HELSINKI EVANGÉLIKUS KATEDRÁLIS

házasság fogalmát. Az ugyanis az evangélikus egyház szerint nő és a férfi között jöhet létre. Ez a kijelentés viszont a liberálisokat készítette az egyház elhagyására a Szabadgondolkodók Ligája szerint. A Finn Evangélikus Egyház ingadozó magatartása által kiváltott válság komolyságát jól tükrözi, hogy nem csak a hitvallók, de a liberálisok is nagy számban válnak ki az egyházból.

Jelenleg a finnek 75 százaléka tagja az evangélikus egyháznak, míg az 1970-es években még több mint 90 százalékuk. A finn alkotmány rögzíti az egyház és az állam különválását, de az egyház kedvezményezett közjogi státussal bír. Az adóhivatal egyházi adót szed számára. Az egyház elhagyásával az egyházi adó fizetése is megszűnik.

A GÖRDESKÁZÓ SZERZETES

Hivatalos gördeszkás szolgálja is van már a katolikus egyháznak. A cél megtalálni és megszólítani a társadalomból kivonult fiatalokat.

Nem túl gyakran lehet látni gördeszkázó papot, de Gabriel Cortes ferencesrendi testvér szolgálati köréhez hozzátartozik ez a sport is. Amikor Gabriel Cortes a szerzetesi élet mellett döntött, átmenetileg abbahagyta a gördeszkázást, azonban pár évvel később maguk az előjárói biztatták, hogy folytassa. A deszkázás révén tud kapcsolatba lépni sok fiatallal, és Istenről szólni hozzájuk.

Gabriel 17 évesen állt be ferencesnek; 2001 óta szolgál Ausztráliában. Hivatása része a fiatalok és az idősek gondozása egyaránt. Szereti az otthonokban élő időseket látogatni, akikről mintha mindenki megfedkezne. Tízéves kora óta gördeszkázik, s minden héten megy valamelyik pályára, ahol barátságokat köt, és időnként, ha alkalom adódik rá, bibliaórákat tart a pálya szélén.

A graffitikkal borított külvárosi pályákon szerzetesi ruhában gördeszkatrukkókat gyakorló szerzetes nagy feltűnést kelt mindenhol. Gabriel testvér úgy látja: „Isten sokféleképpen tudja felhasználni az emberek képességeit arra, hogy az ő nagyobb dicsőségére váljanak. Azaz, hogy folytatom a gördeszkázást, megmutat-

GABRIEL CORTES TESTVÉR SZOLGÁLAT KÖZBEN

tom másoknak, hogy a test és a lélek erősítése, építése összefér egymással. Ahogy Szent Ferenc mondta: hirdessük mindig az evangéliumot, ha szükséges, használjunk szavakat. Én ezt teszem.”

Ezenkívül a helyi önkormányzat tevékenységébe is besegít: közreműködik a bűnmegelőzési bizottság munkájában, és részt vesz a városi gördeszkapályák tervezésében – számol be a Magyar Kurír.

IMAHETI PROGRAM – 2015

Jézus így szólt hozzá: „Adj innom!” (Jn 4,7)
Bibliaolvásás: Jn 4,1-42

1. nap KÖZHÍRRÉ TÉTEL Samárián kellett pedig átmennie (Jn 4,4)
1Móz 24,10-33 Ábrahám és Rebeka a kútnál
Zsolt 42 Hogyan a szarvas kívánkozik a folyóvízhez
2Kor 8,1-7 Makedónia gyülekezeteinek adakozása
Jn 4,1-4 Samárián kellett pedig átmennie

2. nap BEVÁDOLÁS I. Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál (Jn 4,6)
1Móz 29,1-14 Jákób és Ráhel a kútnál
Zsolt 137 Hogyan énekelhetnének éneket az Úrról idegen földön?
1Kor 1,10-18 Mindenki így beszél köztetek: „Én Pálé vagyok, én Apollósé”
Jn 4,5-6 Jézus az úttól elfáradva leült a forrásnál

3. nap BEVÁDOLÁS II. „Nincs férjem” (Jn 4,17)
2Kir 17,24-34 Asszíria meghódította Samáriát
Zsolt 139,1-12 „Uram, te megvizsgálás és ismersz engem”
Róm 7,1-4 „Meghaltatok a törvény számára a Krisztus teste által”
Jn 4,16-19 „Nincs férjem”

4. nap LEMONDÁS Az asszony pedig ott hagyta korsóját (Jn 4,28)
1Móz 11,31-12,4 Isten megígéri Ábrámnak, hogy nagy néppé teszi, és megáldja
Zsolt 23 Az Úr az én pásztorem
ApCsel 10,9-20 „Amit az Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak”
Jn 4,25-28 Az asszony pedig otthagyta korsóját

5. nap KINYILATKOZTATÁS „Merítőedényed sincs, a kút is mély” (Jn 4,11)
1Móz 46,1-7 Isten így szólt Jákóbbhoz: „Ne félj lemenni Egyiptomba”
Zsolt 133 Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!
ApCsel 2,1-11 A pünkösdi napja
Jn 4,7-15 „Merítőedényed sincs, a kút is mély”

6. nap BIZONYSÁG „Örök életre buzó víz forrásává lesz benne” (Jn 4,14)
2Móz 2,15-22 Mózes Midján kútjánál
Zsolt 91 Azoknak éneke, akiknek az Úr a menedék
1Jn 4,16-21 A teljes szeretet kiűzi a félelmet
Jn 4,11-15 „Örök életre buzó víz forrásává lesz benne”

7. nap BIZONYSÁG „Adj innom” (Jn 4,7)
4Móz 20,1-11 Izráel fiai a Cin pusztánál, Meribánál
Zsolt 119,10-20 „Igdéről nem feledkezem meg”
Róm 15,2-7 „Az Isten adja meg nektek, hogy egyetértés legyen közöttetek”
Jn 4,7-15 „Adj innom”

8. nap TANÚSÁGTÉTEL Sokan hittek benne az asszony szava miatt (Jn 4,39)
2Móz 3,13-15 Mózes az égő csipkebokornál
Zsolt 30 Az Úr életben tart minket
Róm 10,14-17 „Milyen kedves azoknak a jövetele, akik az evangéliumot hirdetik!”
Jn 4,27-30.39-40 Sokan hittek benne az asszony szava miatt

ÉVFORDULÓ

JAKOB ANDREAE (1528–1590)

425 éve, 1590. jan. 7-én hunyt el Jakob Andreae német lutheránus reformátor, a tübingeni egyetem teológia professzora és kancellárja. Vitairataival és tevékenységével a lutheránus egységet munkálta. *Hat egyházi beszéd* (1537) című művét építette be a *Sváb Konkordiába* (1573), mely közvetve része lett az ő és Martin Chemnitz által szerkesztett *Egyezségi Irtaknak* (*Formula Concordiae* – 1577) illetve a lutheránus hitvallásokat összegyűjtő *Konkordiakönyvnek* (*Konkordienbuch* – 1580).

MARY SLESSOR (1848–1915)

100 éve, 1915. jan. 13-án hunyt el Mary Slessor skót presbiteriánus misszionáriusnő. 28 évesen indul nyugat-afrikai missziói útjára – példaképe David Livingstone (1813-1873) volt. A délkelet-nigériai Calabar és Okoyong vidéken főleg az Efik törzs tagjai között tanított, gyógyított, békített és hirdette az evangéliumot. Több száz, babonáságból elhagyott iker-újszülöttet mentett meg, közülük egy lánygyermeket örökbe is fogadott. Közel 40 évi szolgálat után maláriában halt meg.

T. S. ELIOT (1888–1965)

50 éve, 1965. jan. 4-én hunyt el Thomas Stearns Eliot amerikai-angol költő, drámaíró, kritikus, irodalmi Nobel-díjas (1948). Az amerikai születésű költő az első világháború kitörésekor költözik Angliába, 1927-ben lesz brit állampolgár és az anglikán egyház hívő tagja. Korai, avantgárd lírája után a konzervatívabb dráma és a vallásos versek felé fordul. Jelentősek társadalomfilozófiai írásai, különösen a keresztény társadalomról, a kereszténység és kultúra kapcsolatáról szólóak.

53 ÓRÁN ÁT BESZÉLT A LELKIPÁSZTOR

Több mint 53 órás szentbeszédet tartott novemberben egy floridai lelkész, ezzel megdöntötte a fennálló Guinness-rekordot – ismertette a helyi média a különös vállalkozást.

A pontosan 53 óra 18 percen át tartó prédikáció, amely a Guinness-hitelesítés után bekerülhet a rekordok könyvébe, egy péntek reggel kezdődött és vasárnap ért véget.

Zach Zehnder, Cross Mount Dora 31 éves lelkésze a korábbi rekorder, az indiai Vikrant Mahadzsan 48 óra 31 perces beszédének hosszát szárnyalta túl. A christianpost.com jelentése szerint a lelkész nem csak Isten igéjét akarta hirdetni, egyúttal egy helyi jótékonyági szervezetnek gyűjtött pénzt, amely ingyenes drog- és alkoholelvonó kezeléseket szolgáltat.

A lelkész óránként alig ötperces pihenőket vett igénybe, közben jegyzetek és számítógépes prezentáció segítettek, mivel Biblia nem lehetett nála, bár egész végig azt magyarázta. A lelképásztor beszédét élőben lehetett követni az

interneten, a felvétel egyúttal dokumentumként szolgál a rekord hitelesítésében.

Számos tudományos társadalmi kutatás ugyanakkor arra hívja fel a figyelmet, hogy különösen a fiatalabb generáció éppen a túl hosszú igehirdetések miatt kerüli a vasárnapi istentiszteletet. Számos lelképásztor és misszionárius egy rövidebb, de ugyanakkor mélyebb igehirdetési formával kísérletezik.

Minden igehirdetés alapmodellje a Jézus Krisztus által elmondott Hegyi beszéd előszóiban elmondva alig 15 perc hosszú.

MEGALAKULT AZ ELSŐ ISTENTELÉN GYÜLEKEZET

Megtartotta első „istentiszteletét” a két humorista alapította Sunday Assembly, egy nemzetközi ateista egyházmozgalom Budapesten. Külföldön már 28 településen működnek, év végére világszerte 100 városban szeretnék hirdetni sajátos „igéjüket”.

Rohamosan nő a Sunday Assembly mozgalom nemzetközi közössége, világszerte 33 új városban, köztük Budapesten is megalakult a szervezet helyi egyesülete. A Sunday Assembly egy vallás és Isten nélküli egyház, célja pedig, hogy küzdjön a modern világban meglevő magány és elszigeteltség ellen, mottójuk: Éljen szíven, segíts gyakrabban, csodálkozz többet!

„Ha egyetlen Isten létezéséről sincsenek bizonyítékaink, miért ne éljünk úgy, mintha ez lenne az egyetlen életünk? Így minden perc édesebb és értékesebb lesz” – érvel Sanderson Jones, a Sunday Assembly egyik alapítója.

A Sunday Assembly egyház az ókori pogány „élvezd az életet” elvet próbálja átültetni a mai viszonyok közé, egy felelőség nélküli életformát hirdetve összejöveteleiken. Az atakozó fiatalok között hatalmas sikerük van.

VIATOR

FRICKSA

Minden januárban a lelképásztorok össze kell állítsák az előző évi elszámolást az egyházi főhatóságok felé.

Volt egyszer egy igen buzgó lelképásztor, aki nagy igehirdető hírében állt, de a pénzügyekhez nem értett. Nem is igen törődött a

pontos nyilvántartással, ám jött az elszámolás ideje.

Hosszas töprengés után, hogy mit is írjon az anyagi elszámoláshoz, végül szűkszavúan csak annyit írt be: „Ami bejött innen-onnan, az elment erre-arra.”

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221-0323

Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Szerkesztőbizottság: Ghitea-Szabó József-Levente, Tótos Beata, Oroszi Kálmán, Rác Ervin, Tokár Sándor, Wagner Erik.
Felölös szerkesztő: Visky István. **Tördelőszerkesztő:** Petrikó Ildikó. **Szerkesztőség:** 410001 Nagyvárád, Moscovai (Szlágyi Dezső) u. 14. sz. Tel.: 0726-242824, 0259-416067. E-mail: harangszo.ujzag@gmail.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenci Kertész Ábrahám Nyomdájában. **Felölös vezető:** Wagner Erik. A lap terjesztése a lelkési hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező írásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.